

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 – 2014

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

2012/2234(INI).

2.10.2012

OPINIA

Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

dla Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

w sprawie programu dotyczącego odpowiednich, pewnych i zrównoważonych emerytur

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Sergio Gaetano Cofferati

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zauważa, że kryzys finansowy i gospodarczy uwypuklił trudności z utrzymaniem wielu systemów zabezpieczenia społecznego oraz zachodzące w Europie zmiany, takie jak m.in. starzenie się społeczeństwa, zmieniające się struktury rodzinne i coraz liczniejsze nietypowe formy zatrudnienia i jest zdania, że adekwatność i pewność świadczeń z tytułu emerytur to decydujące elementy spójności społecznej, które można zapewnić poprzez określenie minimalnej wysokości emerytur; podkreśla, że reforma systemów emerytalnych nie może być przeprowadzana w oderwaniu od reform innych systemów zabezpieczenia społecznego;
2. podkreśla, że podstawowym celem systemów emerytalnych jest zapewnienie emerytom wystarczających dochodów i umożliwienie osobom starszym życia w godnych warunkach i przy zachowaniu niezależności finansowej;
3. zauważa, że wzrost średniej długości życia jest rzeczą pozytywną, gdyż stanowi bezpośrednią konsekwencję poprawy europejskich systemów opieki zdrowotnej i jakości życia; podkreśla, że emeryci odgrywają czynną rolę w społeczeństwie i wnoszącą do niego swój wkład;
4. jest zaniepokojony rosnącą liczbą osób starszych, zwłaszcza kobiet, które żyją poniżej poziomu ubóstwa i uważa, że systemy emerytalne muszą gwarantować wszystkim zadowalający i godny poziom życia;
5. podkreśla, że MŚP są jednym z głównych źródeł zatrudnienia i wzrostu w UE i mogą mieć znaczący wkład w utrzymanie i adekwatność systemów emerytalnych w państwach członkowskich;
6. jest zdania, że państwa członkowskie mogłyby ocenić dostosowanie wieku emerytalnego do długości życia poprzez formuły opierające się na dobrowolności lub elastyczności, a także poprzez środki zachęcające do przedłużania aktywności zawodowej, takie jak możliwość otrzymywania częściowej emerytury przy jednoczesnym kontynuowaniu pracy; podkreśla, że do wydłużenia życia zawodowego w Unii Europejskiej konieczna jest wspólna odpowiedzialność pracowników, pracodawców i sektora publicznego oraz że reformy te powinny być społecznie sprawiedliwe, starannie ocenione z punktu widzenia ich skutków dla słabszych grup oraz przeprowadzane w sposób umacniający mechanizmy solidarności;
7. zachęca państwa członkowskie do wykorzystania mocnych argumentów społeczno-gospodarczych w celu rezygnacji z polityki uniemożliwiającej starszym pracownikom dłuższe pozostanie na rynku pracy;
8. zgadza się z Komisją, że w sytuacji, gdy likwiduje się możliwość przechodzenia na wcześniejszą emeryturę, należy zagwarantować zainteresowanym osobom możliwość

kontynuowania pracy lub, jeżeli byłoby to niemożliwe, zapewnić dochód minimalny w uzupełnieniu do przepisów gwarantujących ciągłość składek na system zabezpieczenia społecznego;

9. jest zdania, że każda opcja dotycząca wydłużenia życia zawodowego i wieku emerytalnego powinna uwzględniać szczególną sytuację tych, którzy wykonywali pracę uciążliwą oraz tych, którzy bardzo wcześnie rozpoczęli działalność zawodową;
10. utrzymuje, że wprowadzeniu równości kobiet i mężczyzn w odniesieniu do wieku emerytalnego musi towarzyszyć skuteczna polityka na rzecz równości wynagrodzeń i godzenia życia zawodowego i rodzinnego, a wykonywanej przez kobiety pracy opiekuńczej należy nadać właściwą wartość oraz status opiekuna nieformalnego; wzywa Komisję do sporządzenia wykazu systemów emerytalnych, które najlepiej uwzględniają reagowanie systemów emerytalnych na kwestie płci i przewidują wyrównanie różnic w emeryturach kobiet;
11. jest zdania, że mnożenie się nietypowych umów i związane z tym rozpowszechnienie niestabilnych i niepewnych ścieżek kariery może powodować przerwy w uiszczaniu składek na system emerytalny, co z kolei ma niebezpieczne skutki dla świadczeń należnych tym pracownikom;
12. uważa za konieczne zwalczanie uchylania się od uiszczania składek na system emerytalny i wprowadzenie bardziej zdecydowanych sankcji wobec tego zjawiska, które może podważyć adekwatność i trwałość systemów emerytalnych i powoduje dyskryminację wśród pracowników i przedsiębiorstw, zasilając nieuczciwą konkurencję;
13. podkreśla konieczność ochrony oszczędzających na emeryturę przed bankructwem funduszy emerytalnych;
14. jest zdania, że z powodu zmian demograficznych i zwiększonych ograniczeń budżetu publicznego adekwatność systemów emerytalnych należy zapewnić poprzez umocnienie pierwszego filara publicznego, poprawę i rozszerzenie uzupełniających zakładowych systemów emerytalnych, a także zachęcanie obywateli do wykorzystywania prywatnych systemów emerytalnych, aby zapewnić dostępność, możliwość przenoszenia uprawnień oraz pewność;
15. jest zdania, że konieczne są zdecydowane bodźce, aby zachęcać fundusze emerytalne do długoterminowego inwestowania w zrównoważone, niskoemisyjne oraz sprzyjające włączeniu społecznemu dziedziny działalności i tym samym unikać inwestycji krótkoterminowych i nadmiernie ryzykownych;
16. podkreśla znaczenie utrzymania krajowych systemów emerytalnych państw członkowskich dla stabilności finansowej Unii Europejskiej, jak również takiego wzajemnego powiązania państw członkowskich w strefie euro, by ich zobowiązania emerytalne miały skutek transgraniczny;
17. jest zdania, że mobilność siły roboczej na jednolitym rynku ma zasadnicze znaczenie dla wzrostu; przypomina o znaczeniu przenoszenia uprawnień emerytalnych z jednego państwa członkowskiego do drugiego, a którego brak nadal stanowi istotną barierę

zniechęcającą obywateli do korzystania z przysługującego im prawa do swobodnego przemieszczania się; uważa, że należy lepiej informować obywateli o możliwości przenoszenia praw emerytalnych oraz stworzyć warunki ochrony i realizacji możliwości nieograniczonego przenoszenia praw emerytalnych, łącznie z prawami przysługującymi na podstawie systemów uzupełniających i dodatkowych; uważa w związku z tym, że trzeba zbadać wszelkie możliwe sposoby, m.in. wznowić prace nad dyrektywą zapewniającą nieograniczone przenoszenie praw emerytalnych. podkreśla ponadto, że przenoszenie praw powinno być zagwarantowane także w przypadku składek wpłacanych do funduszy zakładowych i obejmujących okres niewystarczający do uzyskania jakichkolwiek praw zgodnie z warunkami umownymi tych funduszy zakładowych;

18. w związku z tym uważa za wskazane, by Komisja jak najszybciej zbadała, jak można rozwiązać problemy fiskalne i aktuarialne pojawiające się przy przenoszeniu uprawnień emerytalnych i jak można stworzyć system, który umożliwiłby bezpośrednie uzyskanie informacji na temat praw emerytalnych nabytych w państwach członkowskich UE;
19. uważa, że zasadne byłoby dokonanie przeglądu dyrektywy w sprawie działalności instytucji pracowniczych programów emerytalnych oraz nadzoru nad takimi instytucjami z myślą o zapewnieniu rzeczywistego egzekwowania przepisów dyrektywy przez państwa członkowskie; jest przekonany, że przegląd ten powinien mieć na celu propagowanie transgranicznej działalności zakładowych funduszy emerytalnych na jednolitym rynku, gwarantować odpowiedni nadzór finansowy, podnosić poziom bezpieczeństwa, przejrzystości i informacji dla beneficjentów oraz aktualizować wymogi wypłacalności i kapitalizacji; jest ponadto przekonany, że przegląd powinien uwzględnić duże różnice między zakładowymi funduszami emerytalnymi i funduszami ubezpieczeniowymi oraz ewentualną odpowiedzialność przedsiębiorstw i istniejących mechanizmów zabezpieczających; uważa, że każdy wniosek dotyczący zakładowych systemów emerytalnych musi być poddany pełnej ocenie skutków, szczególnie w celu określenia dodatkowych kosztów, które mogą się pojawić i przynieść szkodę adekwatności świadczeń emerytalnych;
20. jest zdania, że przejrzystość prywatnych systemów emerytalnych jest wciąż nieodpowiednia; uważa, że zasadnicze znaczenie ma zagwarantowanie pracownikom – szczególnie tym tych związanych z działalnością transgraniczną i mobilnością (w tym drugiego i trzeciego filara) – dostępu do wiarygodnych i kompletnych informacji dotyczących ich praw emerytalnych, zwłaszcza w zakresie spodziewanych przyszłych świadczeń, związanego z tym ryzyka i wszystkich powiązanych kosztów; wzywa Komisję do dalszego badania tej kwestii i do zaproponowania w razie potrzeby ostrzejszych przepisów w tej dziedzinie;
21. jest zdania, że indywidualne emerytury kapitałowe, przyczyniając się do adekwatności świadczeń, muszą zapewniać gwarantowany dochód, o którym beneficjent jest informowany w sposób odpowiedni i przejrzysty oraz że z myślą o tym celu fundusze powinny spełniać wysokie wymogi wypłacalności i kapitalizacji i dokonywać w przeważającej skali inwestycji długoterminowych o niskim stopniu ryzyka;
22. uważa, że należy zharmonizować nadzór ostrożnościowy w Unii Europejskiej, aby zapobiegać ryzyku „równania w dół” w związku z prześciganiem się państw

członkowskich w oferowaniu najmniej rygorystycznych wymogów w zakresie wypłacalności;

23. wzywa państwa członkowskie do przyjęcia podejścia propagującego stosowanie najlepszych praktyk odnośnie do emerytur w Unii Europejskiej.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	10.7.2012						
Wynik głosowania końcowego	<table><tr><td>+: </td><td>28</td></tr><tr><td>–: </td><td>1</td></tr><tr><td>0: </td><td>4</td></tr></table>	+:	28	–:	1	0:	4
+:	28						
–:	1						
0:	4						
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Cristian Silviu Buşoi, Sergio Gaetano Cofferati, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Jürgen Creutzmann, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Philippe Juvin, Sandra Kalniete, Edvard Kožušník, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Mitro Repo, Robert Rochefort, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Emilie Turunen, Barbara Weiler						
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Raffaele Baldassarre, María Irigoyen Pérez, Emma McClarkin, Sabine Verheyen, Anja Weisgerber						